

Enriquant el futur: la formació internacional

L'Anna té 25 anys. Va néixer a Reus i quan només en tenia 14 acabats de fer, els seus pares van decidir que estudiaria l'equivalent al 4t d'ESO a Irlanda. Més tard va escollir estudiar biotecnologia a Tarragona. En l'etapa final dels estudis universitaris va tenir l'oportunitat de fer una estada Erasmus en una universitat dels Països Baixos. Ha treballat en una multinacional farmacèutica a Suïssa i recentment ha tornat a Catalunya per fer-ho en una empresa química amb projecció internacional. El Pau té 27 anys i és de Granollers. Va estudiar un grau universitari en economia a Barcelona, i després va decidir fer el màster a Tolosa. Va treballar en una entitat financera catalana, i actualment ho fa en una altra a Londres. Té ganes de reprendre algun dia els estudis fent el doctorat i la tesi.

Què tenen en comú l'Anna i el Pau? A part d'una envejable joventut i ganes de menjar-se el món, tots dos han gaudit d'una molt bona formació, sens dubte la millor que ha tingut mai una cohort de joves catalans. Però, sobretot, ambdós han fet, conscientment o inconscientment, una aposta per una formació internacional. I aquest fet, que ens pot semblar poc rellevant o anecdòtic, té una importància remarcable i força conseqüències positives.

Diversos estudis recents sobre la formació internacional corroboren que formar-se en un altre país, amb una altra cultura i llengua i, per què no dir-ho, lluny de les comoditats familiars o domèstiques, comporta beneficis remar-

cables, tant personals com de qualificació professional. És, en definitiva, una inversió de futur, un fet diferencial substantiu que marca la diferència en un mercat de treball cada cop més exigent i complex. Fa pocs dies la Comissió Europea presentava un extens estudi que porta per títol *The Erasmus impact study*. S'hi analitzen els efectes que té la mobilitat i la formació internacional en les capacitats i l'ocupabilitat dels joves. És un estudi rigorós, en què s'ha combinat el vessant quantitatiu amb el qualitatiu, amb enquestes en trenta-quatre països europeus i a uns 75.000 estudiants, 5.000 treballadors, 1.000 centres d'educació superior i 650 empresaris (un 55% d'ells de pimes). L'estudi ens mostra com els joves que estudien o es formen en un altre país

JOSEP MARIA VILALTA

ASSOCIACIÓ CATALANA D'UNIVERSITATS PÚBLIQUES (ACUP)

Els joves que estudien a l'estranger tenen la meitat de probabilitats de patir atur de llarga durada

tenen la meitat de probabilitats de patir atur de llarga durada. De fet, cinc anys després de la seva graduació, la taxa d'atur dels joves amb formació Erasmus és d'un 23% inferior als altres. Un altre fet rellevant: els joves que es formen a l'estranger no només adquireixen els coneixements de les disciplines específiques, sinó que sobretot reforcen habilitats transversals clau i actituds de més proactivitat, molt valorades per les empreses i institucions. Trobem capacitats com la de resoldre problemes, la confiança en un mateix o la tolerància. De fet, un 64% dels ocupadors sostenen que als estudiants amb experiència internacional se'ls acaben atorgant més responsabilitats professionals a les empreses i institucions. Així mateix, les estades Erasmus no no-

més milloren les perspectives professionals, sinó que també ofereixen als estudiants més amplitud vital i unes relacions socials més riques. El 93% dels estudiants amb experiència internacional es veuen a si mateixos vivint en un altre país en el futur, enfront del 73% dels estudiants sense experiència formativa en altres països.

Els estudiants Erasmus, i tants d'altres que han gaudit d'algun tipus de beca o ajut per fer una estada formativa a l'estranger, han interioritzat la normalitat de viure i pensar en clau internacional, han millorat l'aprenentatge de llengües (és interessant un estudi recent de la professora Carmen Pérez-Vidal, de la UPF), han obert portes a projectes de tot tipus i han millorat la capacitat d'ocupabilitat.

El nou programa Erasmus+ de la Comissió Europea oferirà ajuts a quatre milions de persones entre el 2014 i el 2020. D'altres ofertes de beques i ajuts de les institucions, de fundacions nacionals o internacionals permetran també fer realitat estades de formació a l'estranger. Òbviament, és una formació amb costos normalment elevats, no sempre possible per a qualsevol renda familiar, però cal cercar oportunitats d'ajuts i plantejar-la com una inversió.

Moltes opcions i formats, totes amb un missatge nítid. Si ets mare o pare, incentiva la formació dels teus fills amb estades o cursos a l'estranger. Si ets jove, obre perspectives i guanya, per a la teva motxilla vital, una part de formació en un país estranger. Com l'Anna i el Pau, com tants milers de joves, fes una inversió clau per al teu futur com a persona i com a professional.

PERE TORDERA